

Sygn. akt: XU-178/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 25 kwietnia 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **I. P. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 07 lutego 2013r. znak: (...)

w sprawie **I. P. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.z dnia 07 lutego 2013r. znak: (...)i przyznaje wnioskodawczyni I. P. (1)prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 07 kwietnia 2009r do 08 września 2009r.

Sygn. akt X U 178/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczona, I. P. (1), wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., z dnia 7 lutego 2013 r. znak (...)odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. oraz przyznającej jej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 lipca 2012 r. do 31 lipca 2012 r. i domagała się jej zmiany poprzez przyznanie jej zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, iż sytuacja jaka wynikła nie była w żadnym stopniu spowodowana jej winą. Zakład pracy ciągle odwoływał się od decyzji nr 10/11 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 14 marca 2011 r. o uznaniu choroby zawodowej.

Ostatecznie decyzja – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2012 r. umożliwiła jej zwrócenie się do pracodawcy o podjęcie działań w sprawie wyrównania zasiłków chorobowych.

Wcześniej zakład pracy kazał jej czekać do całkowitego zakończenia sprawy. Ubezpieczona nie wie czy decyzja organu rentowego jest zgodna z prawem ale na pewno jest krzywdząca dla niej (k. 2).

*

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż w jego ocenie, nie zachodzą podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji. Z powołanych w treści decyzji przepisów prawnych ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że roszczenie ubezpieczonej o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, za sporny okres podany na wstępie, uległo przedawnieniu.

Złożone w tutejszym Oddziale ZUS odwołanie nie dostarcza żadnych argumentów, które podważyłyby prawidłowość treści zaskarżonej decyzji. Dlatego też organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko w niniejszej sprawie, albowiem biorąc pod uwagę, że od ostatniego okresu, za który zasiłek chorobowy przysługuje, tj. 8 września 2009 r., minęły trzy lata - zatem zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 r. upłynął terminu, w którym mogła to skutecznie uczynić. Stanowisko takie znajduje też uzasadnienie w wyjaśnieniu Departamentu Świadczeń Krótkoterminowych w W. - wydanym w sprawie o zbliżonym stanie faktycznym (k. 3-4).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona, I. P. (1), została zatrudniona w (...) Sp. z o.o.z siedzibą w K.od 18 stycznia 2001 r. na stanowisku pakowacza.

Po zabiegu operacyjnym z powodu zespołu cieśni nadgarstka, w okresie od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, za który otrzymała stosowny zasiłek chorobowy.

Przed powrotem do pracy, podczas badań profilaktycznych lekarz poinformował ubezpieczoną, iż jej choroba może mieć charakter choroby zawodowej, w związku z czym w dniu 18 grudnia 2009 r. ubezpieczona złożyła wniosek o stwierdzenie choroby zawodowej.

Decyzją nr 10/11 z dnia 14 marca 2011 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we W., stwierdził u ubezpieczonej chorobę zawodową: przewlekłą chorobę obwodowego układu nerwowego wywołaną sposobem wykonywania pracy – zespół cieśni w obrębie nadgarstka.

W skutek złożonego odwołania przez (...) Sp. z o.o.z siedzibą w K.na decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W., decyzją nr (...)z dnia 5 sierpnia 2011 r. (...)Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we W.utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Wyrokiem z dnia 7 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (sygn. akt IV SA/Wr 713/11) oddalił skargę (...) Sp. z o.o.z siedzibą w K.na decyzję (...)Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we W.z dnia 5 sierpnia 2011 r., nr (...), w przedmiocie stwierdzenia choroby zawodowej.

Wyrokiem z dnia 13 września 2012 r. Naczelny Sąd Administracyjny (sygn. akt II OSK 1467/12) oddalił skargę kasacyjną (...) Sp. z o.o.z siedzibą w K.na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 7 marca 2012 r. (sygn. akt IV SA/Wr 713/11).

Ubezpieczona już po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, zwróciła się do pracodawcy, aby w jej imieniu złożył wniosek o wyrównanie zasiłku chorobowego, jednakże został poinformowana, iż skoro tak długo czekała to musi jeszcze poczekać do zakończenia sprawy kasacyjnej.

Po raz kolejny ubezpieczona zwrócił się do pracodawcy o przyznanie je prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. telefonicznie w dniu 29 października 2012 r., już po wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w dnia 13 września 2012 r. oddalającym kasację.

Pismem z dnia 3 listopada 2012 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przekazał organowi rentowemu między innymi kopię druków ZUS ZLA za okres od 11-31 lipca 2012 r. oraz od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r.

Z uwagi na to, iż z przedłożonych zaświadczeń lekarskich nie wynikało, iż mają one związek z chorobą zawodową, organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające i ustalił, iż niezdolności do pracy za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. oraz od 11-31 lipca 2012 r. mają związek z chorobą zawodową.

Dowody: przesłuchanie ubezpieczonej I. P. (1) k. v. 11,

decyzja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. nr 10/11 z dnia 14 marca 2011 r. k. 18-20 w aktach ZUS,

decyzja (...) Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we W. nr (...) z dnia 5 sierpnia 2011 r. k. 13-17 w aktach ZUS,

wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 07.03.2012 r., IV SA/Ar 713/11 k. 22-40 w aktach ZUS,

wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13.09.2012 r., II OSK 1467/12 k. 42-55 w aktach ZUS,

pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. z 03.11.2012 r. k. 4,

zaświadczenia lekarskie k. 5-12,

pisma organu rentowego z 16.01.2013 r., 28.01.2013 r. k. 72-73,

zestawienie zaświadczeń ubezpieczonej k. 74.

Decyzją z dnia 7 lutego 2013 r. znak (...), na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 7, art. 9 ust. 1, art. 58 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, art. 61 ust. 1 pkt 1, ust. 2, art. 67 ust. 1, ust. 3 i 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. oraz przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 lipca 2012 r. do 31 lipca 2012 r.

Dowód: decyzja organu rentowego z 07.02.2013 r. k. 89-91 w aktach ZUS.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 167 poz. 1322 ze zm.) zwanej dalej ustawą wypadkową, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje "zasiłek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Jednocześnie w myśl art. 7 ustawy wypadkowej, przy ustalaniu prawa do świadczeń wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, podstawy wymiaru i ich wysokości, a także przy ich wypłacie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512), roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego,

wyrównawczego, macierzyńskiego oraz opiekuńczego przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje.

Bezspornym w niniejszej sprawie było to, iż ubezpieczona w okresie od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, co wynikało ze stwierdzoną u niej w późniejszym czasie chorobą zawodową, natomiast wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego zgłosiła z dnia 29 października 2012 r. Organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawo do wypłaty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za sporny okres, albowiem w jego ocenie doszło do przedawnienia roszczenia.

Przechodząc do analizy żądań ubezpieczonej, przede wszystkim należy wskazać, iż jej roszczenie winno być rozpatrzone w kontekście art. 67 ust. 3 ustawy zasiłkowej, który stanowi, iż w przypadku kiedy niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej, termin 6 miesięcy liczy się od dnia, w którym ustała przeszkoda uniemożliwiająca zgłoszenie roszczenia.

Bezspornie, okolicznością uzasadniającą zastosowanie w niniejszym przypadku ust. 3 jest fakt, iż ubezpieczona w okresie zasiłkowym nie miała świadomości, iż jej schorzenie jest wynikiem choroby zawodowej i jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w spornym okresie ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z przebytą operacją cieśni nadgarstka. Natomiast po zakończeniu leczenia, w trakcie badań profilaktycznych zastała poinformowana przez lekarza, iż jej schorzenie może mieć charakter choroby zawodowej, w związku z czym, w dniu 18 grudnia 2009 r. złożyła wniosek o stwierdzenie choroby zawodowej.

Decyzją z dnia 14 marca 2011 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we W., stwierdził u ubezpieczonej chorobę zawodową: przewlekłą chorobę obwodowego układu nerwowego wywołaną sposobem wykonywania pracy – zespół cieśni w obrębie nadgarstka. Jednakże w wyniku licznych odwołań pracodawcy dopiero prawomocnym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2012 r. oddalającym skargę kasacyjną pracodawcy, została ostatecznie stwierdzona u ubezpieczonej choroba zawodowa. Tym samym, dopiero w tym momencie ustała przyczyna niezależna od ubezpieczonej do złożenia stosownego wniosku, czego zresztą organ rentowy nie kwestionował. Niezwłocznie też, bo w dniu 29 października 2012 r. ubezpieczona zgłosiła najpierw telefonicznie wniosek o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r., tym samym dochowała przewidzianego w ust. 3 sześciomiesięcznego.

Tym samym, w ocenie niniejszego Sądu, nie było żadnych podstaw do odmowy wypłaty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, natomiast art. 67 ust. 4 ustawy zasiłkowej, na którego podstawę powołuje się organ rentowy nie miał w niniejszym stanie faktycznym zastosowania. Zgodnie bowiem z tym artykułem, jeżeli niewypłacanie zasiłku w całości lub w części było następstwem błędu płatnika składek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, albo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, roszczenie o wypłatę zasiłku przedawnia się po upływie 3 lat.

Przede wszystkim należy wskazać, iż czym innym jest niezgłoszenie w ogóle roszczenia o wypłatę zasiłku, o którym mowa w art. 67 ust. 3 ustawy zasiłkowej, a czym innym jest sam fakt niewypłacenia zasiłku, o którym mowa w art. 67 ust. 4 ustawy zasiłkowej.

Trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w ust. 4 dotyczy bowiem samego faktu niewypłacenia zasiłku w całości lub w części z powodu błędu płatnika składek lub organu rentowego, do czego w rzeczy samej może dojść dopiero po zgłoszeniu stosownego wniosku przez osobę uprawnioną, albowiem bez złożenia takiego wniosku nie powstaje żaden obowiązek wypłaty zasiłku. Przepis ten nie odnosi się natomiast do sytuacji, o której mowa w ust. 3, a więc niezgłoszenia w ogóle wniosku przez osobę uprawnioną z przyczyn od niej niezależnych, gdyż w przypadku niezgłoszenia wniosku nie powstaje żaden obowiązek wypłaty. Trudno zatem przyjąć, iż w okolicznościach określonych w ust. 3 do niewypłacenia zasiłku dochodzi z powodu błędu płatnika składek czy też organu rentowego.

Jeżeli więc uprawniona osoba zgłosi stosowny wniosek w terminie sześciu miesięcy od ustania przyczyny od niej niezależnej, to wówczas po stronie podmiotu zobowiązanego powstaje obowiązek wypłacenia stosownego świadczenia.

Jeżeli natomiast po złożeniu wniosku na skutek błędu płatnika składek lub organu rentowego dojdzie do niewypłacenia świadczenia w całości bądź w części, to wówczas roszczenie o jego wypłatę przedawnia się po upływie 3 lat.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów oraz przesłuchania ubezpieczonej I. P. (1) (k. v. 11).

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Oceny zeznań ubezpieczonej I. P. (1), Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, zeznania ubezpieczonej były wiarygodne, albowiem były jasne, spójne i logiczne oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Biorąc pod uwagę, dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej I. P. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2009 r. do 8 września 2009 r.